

Strana 160-200

Hned na počátku mírové války
přišlo s nimi několik vojínů, zdejších
občanů a ti to byli:

Madrický Jan, nar. 1875, obuvník a domkář
Kaboláč Josef " 1879, dělník a "
Homola Jan " 1883, lesní hajný
Bárta Josef " 1884, dělník
Urban Josef " 1878, obuvník
Uhrhel Josef " 1891, sedník
Fesáček Karel " 1898, dělník
Hlaváček tub. " 1898, lesní dělník

Následkem pak inam ve válce zemřeli
v nemocnicích následující:

Tronický Jov., nar. r. 1872. - dělník
Libera Emanuel " 1887. - dělník
Bernauer Václav " 1897.

Chaloupka Frant. " 1889. knihar.

Krvavým pak se stal a pak soudně
za mrtva prohlášen byl nejstarší
zdejší vojín záložník,

Veselý Josef, nar. r. 1872, dělník,
kterýžto ve třetí výmě nastoupil službu
vojenskou a již se ke své vlastní rodině
nevrátil. Ani těchto starých veteránů
nebylo u nás království rakouskou.
Čest lidí památce všem nahore
uvědomným bratřím.

Jak již v předu uvedeno, křepili
ve válce světové nejen povolání vojínů,
ale křepili i občani domy, junci a
hlavně doléhalo toto na děti, jimž
matky nebyly vidane opatřit se
nejmůžněji strau a konečně i do
nejmůžnější sálstiv a oliv.

Následkem povozního dohledu
kředejších vládnoucích úradů
všchny úrodné poličky strauně stouply
v seně a nemajitelni takřka smřali
hlady. Tak i u nás bylo do r. 1919.
tě mohudný výkřik bíd a hlady nřhucoval
povolání činidel a jejich kolidů a křepi
seznali, že nejsou schopni opatřit
občanstvu to, co jim patří, vřdali se
vedení v obci a přřdali toto do
rukou těch, kteří se zvolili přřco
všchny přřekářsky pracovali ve p. spěch
všeho občanstva. Tenkrát tvřdilo
se, že výkřik onen jest výkřik političky,
ale naopak dle své znalosti poměři
v obci naší i sousedících mohu se ille
prohlásiti, že byl to výkřik jedině
nřvolaný hospodářskými poměři
hladom. Modřívati jome se vřti:
Odpřist nám naše vřny, a t. d., atd.

nevím, zda nechtějí-li lidé uměti
budou všichni odpustiti to, co
následkem války světové napáchali,
no bylo na bezbranných.

Když již všechno uspení bylo
na nejvyšším bodě, tu 28. října 1918.

prohlášena byla samostatnost
Republiky Československé.

(tato prohlášení
samostatnosti
Československa
v obci udělali)

Několikero perů kronikářů látky
popsali, jak toto prohlášení
přivodilo na každého pravého Čecha,
který skutečně dějiny národa českého
a látkou ve škole se učil a bylo znat
Kdo dovedl už v dětství pochopiti,
co ve školách musili učitelé
vlastenci před dětmi namalovati
to viti navičením rakouských
rákoni, ten ve svém srdci rájával
při pádu této nadvlády své.

Čjára o pádu 28. října došla do ves
naši až druhého dne ráno a tu kde kdo
sklánil se po stránkách, by na vlastní oči
viděl to, co dolehl k úst společnicami.

Od prohlášení samostatnosti a utvoření
Republiky Československé, čekalo i rodící
občanstvo velké změny v poměrech veřejných,
ale přes to zachován byl příkladný klid
a pořádek v osadě lada, jakož i v obci
Střínovské.

V tehdejší naší obci Střínovské nastávaly

V roce 1930 zvolen byl v osadě rdejší hasičský dobrovolný sbor, který zde před tím nebyl. Tento nepolitický spolek, složený ze všech vrstev občanstva, měl své činnější funkcionáře zvoleny, ale tiho bohužel nekonali svoji povinnost a sbor hasičský ani v činnost nevedli.

Když pak po roce nečinnosti volanější členové provedli rozšiř a provedli přičiněním křížem proti nečinnosti funkcionáři zvolených, vrátili nově a tiho svoji funkci stáli. Tím stalo se, že odstoupil osadní starosta p. Jar. Fousek pokyn od zastupitelstva osadního ze schůzi dne 14. 1932. Konání, by podával se o nové volání sboru hasičského, což tento učinil a tak po dvou letech nečinnosti sbor dobrovolných hasičů zde nastal a konečně povolán. Povolán se dne 7. října 1932.

„Výnos romok. výboru č. 2 t. 4649/1 ze 19. 2. a t. romoký správy politický č. 317433.“

Druhý volanější schůze tohoto nového sboru dobrovolných hasičů byla konána dne 9. července r. 1932, a od tohoto datu počíná činnost sboru. O činnosti této, možno čísti v zápisech jednacího sboru namého. Prvím starostou sboru dobrovolných hasičů rdejších zvolen byl p. J. Polanecký, robit v o. p. 16. Zde a jelikor byl neoblíben pro své politické přesvědčení u některých členů rdejších, byl proti tomu veden politický boj stranický a tímto zpěto i vedení jeho práce ve prospěch hasičský rdejšího. Pro sbor hasičský odhlasovalo osadní zastupitelstvo koupiti nřárodnou čtyřkolovou hasičskou sbíkačku od pražské Karlovské obce za cenu Kč 12000 - s, je dvanact, která byla sboru tře předána. Tento sbor byl kamenem úrazu ve rdejší obci, neb se nerambouvalo některým rdejším p. p. poplatníkům, že činný jest, přiznka na sbor tento a že se nečeká, až by se mohl koupiti pordejší sbor úplně nový. Od toho času činily se práce celému klavě sboru. 723

...
na abych žmilo a rališim v otomto hronovij
koupě aboje nového, podobně jme se na vad.
Zatím
hauš
abichky.

Zostali protest k okresnej spravi komise
v žilovom proti povolání prijímký osadního
raskupitelstva pro učel žmilo ale bezúspěšně.
Bylo poměry v obci vyvolaly konečně dnem
12. února 1924, kdy musel povát stouk vs v klajni
obci Žulievich, kdy muselo hasičstvo odstěpiti
k ohni vyjeti. Kt rádost velitel hasičů p. Jos.
Bernady, by propůjčeny byly ke stříkačce
kone se abejiho velkokabtku, odepřel tehdejší
nejmaje p. Jos. Trk. Kone propůjčili s oděivstvením
leho, se stříkačky jest jítka žmilo, a mejde do
kolaje, puchlěje na obaaroni muselovni.
Kt pokyn mije se starosty obce, opatřenij pak
k vyjetí páre komi p. Fr. Dvoráček n. p. 8. a tento
vyžadatel se přepřel páre komi p. Jarosl. Bady Zde.
To byla první fyzický páre aboni odstěpiti.
Po druhé stímto abojem vyjet se dne 17. března
r. 1924 k ohni do Abahamie, kde shořel obilni koluz
p. K. Hádery. K tomuto ohni byly vyjetany
kone velkokabtku rdejiho. Pře to, se toto se
stalo, nebyl ve vsi samo ničivou v obci domct
smír a dne 6. ^{února} r. 1923. nboion prodelegioi
části občanstva rdejiho druhij hasičský
dobrovolnij stor rde L. namij, kuc stor a tento
měl starostou p. Jos. Trka. Tento stor a comitě
jho usilovaly o to, aby osadní raskupitelstvo
vratilo Paare do osadní stříkačky a novij
stor se si opatři stroj riplně novij, modernij
na vlastní náklad členstva. Kt nákladě
leho, okresni spravi komise v žilovom daly
pokyn osadnímu raskupitelstvu, by o vše
rozhodlo. Rozhodnutí pro prodej stroje následk.
leho se skutečně stalo ve vsi osadního
raskupitelstva dne 17. 12. 1924 a stroj prodal v obci
Dot. Běrentky, která ho daly motorisovali p. r. o v
hasičstvo. O tomto vše rapis osbire osadní.
Pa. i. trdoci a divodu žmilenich, a to prodečku

vypukl u nás dne 15. 10. 1939, asi o 1/2 9 h. před.

starostu p. Jaroslava Freyga jen dva členové osad, radupileltop a to p. tnl. Ešbera a ja tnl. Jankovse, so obecni starosta soucasne. Celatni prosby, schvalili. Po této události základní sbor hasičský ustupoval nově utvořenému sboru a konečně vlibem vnitřních událostí činných členů, odstupovali někteří a dále a sbor utvářel se v jednotnost. Na tminku sborji podotknouli, že před směřením se členstva stalo se tak, že při skupiním ověření v nejménované sborji objevily se samotář dva sbory hasičské a Kostelec u Klivského, avš nestoučilo tehdy přita ku sdi obce rtojeji, jak jsem co starosta obce dostlechl. Tehdy mohu oprávněně tvrditi, nestoučim u mg tehle věcech v sborji naší a větší částí tehdejší skupiní hasičské vedení, neb nomyokupilo se uvolnění věci nestoučanně a povolilo utvářiti dva dobrovolné hasičské sbory v jedné sborji. Poslední výkon hasem pořádu základním sborem a sdílkastkovi starou byl dne 3./4. 1939, kdy večer vypukl oheň v kotně mgobiti a hospodari. Sloje velkostatku rdejšího pod-farou. Tehdy dostlechl jsem s okolními, pp. starosty do obec. učelstvího kursu, který pořádan byl pro nás vhladem, se nové zavedení učelstvího obconím. V nejlepši své prási nprušení jome byli rprárou se mg Klivského sborji vypukl pořádu a po té v pivovare Vel. Poponického obdrčeli telefonicky rpráru, že horí polní kolug v Kostelec. Věděl jsem, že kolug jest v blízkosti obce, kde jsou doškové krytiny, proto pospíchal jsem s ps. starostou Kubie a Fepling, by byli jome v čas neprošivního větru brzy u pořádu. Mg stěží pro Kostelec táhl rde mg opačnou sborji, tak že nebyly obava přenesení se ohně do obce same. Ústně ohně nebyl vypáhan a souzeno mg rukou rločinou. To samé stalo se asi při pořádu tlu slámy u největšího dvora rdejšího klu

Nová Ves

Pro ukončení ústřední zátky počala se jízda
bytová nouze a kdo jen peníze mohl získati
sév na nákupem poromku na stavbu hleděl
si opatřiti své vlastní starší obytné.

Tak i v naší obci od r. 1933 počal čilejší a uvel.
ni ruch a prarím, který se zde odhodlal
stavěti si vlastní domek byl p. Jos. Rálek, továr.
dělník a tak vzniklo nové o. p. 53. v Kosteletci u Kři.
Druhým poráločným stavebníkem zdejší byl
p. Karel Burian, pekař o. p. 54. Bystavěl ovšem dříve
kotel s. s. pekařství a kúparství v r. 1934.

V r. 1935 vystavěl o. p. 55. p. Václav Obřel, redvíř zde.
O. p. 56, co vjetelní domek vystavěl v r. 1936 p. Emil
Jeřinský, společník firmy Ing. Mařík, automobilový a
motorový, "Indian" Praha - Kolín, s. s. Smíchov.

Snížení v tomto r. 1936 rapočalo zde několik jiných

novostaveb a to: o. p. 62, stavebník p. Ing. Mařík,
Praha, o. p. 57, stavebník p. Václav Halz, továr. dělník.

O. p. 58, stavebník p. Jos. Boháček, továr. dělník.

O. p. 59, stavebník p. Jos. Dolžal, továr. a továr. dělník.

O. p. 60 stavebník p. Frant. Dušek, okresní cestář zde.

Tak o. p. stavebník p. Rudolf Veselý, dělník.

O. p. vystavěl p. Rudolf Hrnčok, továr. dělník.

Těhož p. 1936 rapočalo se stavbou o. p. 64, stavebník
p. Václav Choděšský, továr. dělník.

Na Běckácku byl v r. 1936 postaven domek o. p. 8,
majitelem p. Jos. Hlubec, v Kosteletci adaptace domku
o. p. 11. majitelem p. Frant. Obřela v Prahy II, dříve
majitelem něho otec Frant. Jankec, s. s. Konečného.

V roce 1938 postaven byl druhý dům sídlo domek o. p.
p. L. Štolcov, prokuristou v Prahy II. Smíchov, z. -

Nimo toho v tomto r. provedl zde předavku se mku
o. p. 50. p. Jos. Řečný, továr. dělník.

Roku 1939 dostaven byl zde dřevěný domek p. Františka
Poháka, kuhláře.

Novostavba o. p. 67 stavěna v r. 1939. panem Jos. Hrnčokem
L. s. s. dělníkem, sálek novostavba o. p. 68 stavěna

dělní v. p. Ant. Šolcov, továr. dělník zde.

Uvedenými příslavnými částky pop. naší obce
 rozdělena se v těchto sedli těch značně a hlavně
 vcelkem byla měřena mezi úctou pop. 11. a 13.
 kde mimo popsaných staveb vyložen byl domek co
 hasičská zbrojnice, blíž v pop. 11.
 Mimo těchto hlavních staveb provedeno zde několik
 hospodářských přístaveb a to stodol, které pro obec
 končíme nyní měno bráti v úvahu.
 Další důležitou událostí pro občanskou starší obec byly
 pozemková reforma a náborový přídel pozemků dobrým
 řádkovým přídy zemědělské, dle zákony o parcelaci
 velkostatků, nedělní a slyškových statků. První
 obec bráti v úvahu přídel pozemků od velkostatků
 firmy F. Renghoffer, Kamenice - tel. Popovice a Kodelce
 a Křivčic. Přihlášky činní o zeměděl. přídy rapovály
 zde hned v přirodní naší politické obci Křivčic v r. 1923,
 a to na základě § 63. par. zák. o pozemkové reformě.
 Způsobem přihlášky o přídel zeměděl. přídy do státního
 rapovály zde v úctě, se samostatně obci naší
 Kodelce a Křivčic v r. 1924., kterými události pak
 pozemkové pacht se rušil. Bylo přihlášky
 rapoválo se o přídelem zeměděl. přídy dne 5. 11. 1925.
 Slábní pozemk. úřad v Praze provedl návrh přídelu a
 to od velkostatků Kodelce a Křivčic v rozměru 66 kg
 zemědělní pro drobné řádkové a ponechali pro slyškový
 statek zde 65 kg přídy. V prádu, že by řádkové
 nebyly uspokojeni, se pověje se § 11. náborového zákona.
 Dle prvních řádkové přídy se tohoto dodatku mluví
 ale při konečném jednání vyceřalo se na drobný
 přídel něco přes 80 kg přídy, tak že slyškovému statku
 přidalo zde kolem 80 kg přídy zemědělské. Tímto slyškový
 statek i s vystavbou nového dvora v předu popsaného
 koupil dožadovní nájemce tohoto p. Josef Bětko.
 Podrobný popis události parcelace jednání nebo
 zde uváděti, neb by to zabrálo velký díl této knihy.
 Jako snad v každé obci, kde parcelace se prováděla,
 tak i se nás byly dosti velké rozepně a polepě, no

Jednotliví řádkové byli uspokojeni přídelem přídy.

L.P. 1923 - 1345

Rok 1923 - dne 26. března jedná obecní zastupitelstvo v poradě, jakým způsobem se pohřbí na zdejším hřbitově nemajetný Václav Dvořák ze Březek číslo 9, jenž zemřel ve stáří 92 roků. Schváleno: prostý pohřeb na obecní útraty.

Povoluje se Adolfu Pišnovi živnost ševcovská. Toho roku zakládá se ve dvoře pana Frka druhý "Hasičský sbor" zvaný lidem "Truc-sbor", když v prvním sboru zvaném "Forejtovci" došlo mezi panem Frkem a panem Forejtem k velké kontraverzi ohledně zaplacení dluhu za zakoupenou parní stříkačku z obce Karlínské. Pan Frk poukazuje na její velkou váhu a šířku, takže by jí musely tahat dva páry koní a že se nevejde do kolejí na našich cestách. Nakonec měl prý pravdu pan Frk. Psáno panem Ant. Jankovcem : Letopisy Kostelce.

Potvrzuje se domovské právo pana Ant. Suchého, horníka ze Březek číslo 10, a obecní rada schvaluje hospodáře v obci: pan Jar. Bašta 5 hektarů, Fr. Dvořáček z čísla 8 - 7,69 hektaru, Josef Kašpárek Číslo 10 - 7,41 hektaru, Kalaš Fr. 10 hektarů, Tománek Jos. 4 hektary.

Domovské právo se dále udílí: Janu Kareši, Čenku Kopeckému, Josefu Obrhelovi, Filipíně Krotilové, toho času sloužící ve Vídni.

Povolují se živnosti: Jar. Bašta, obchod smíšený, hostinec s tanečním sálem a řeznictvím, Josef Jankovec, kapelník hudby, Alois Skružný, krejčí, Jos. Tománek, kovář, Jar. Forejt, kovář, Božena Prokešová, hostinec, Kateřina Tesárková, hostinec na Kálifáči, Karel Burian, nový krejčí, Ant. Čibera, krejčí.

Rok 1924 - hlad, bída, žebrota, tak možno nazvati roky krize po krátkém údobí po první světové válce. Toť smutná kapitola naší republiky. Na jedné straně "páni" uhlobaroni, šlechta, velkostatkáři, továrnici a jiní, zatímco lid nemá práci, trpí hladem, bídou a nemocemi. Velmi často potkávaš, milý čtenáři, lidi starší i mladší, ba, co je smutné, i otrhané děti, mnohdy sirotky, jak chodí dům od domu a s čepicí smeknutou nebo pod paží prosí o kousek chleba či o jiný milodar. Spějí ponejvíce ve stohu slámy či v lese. Mnohdy než usne i s fajfkou v puse, ta mu vypadne a od žhavého popela a tabáku chytí sláma a chudák uhoří, což byl i případ v naší obci. Pamatuji se, jak po vesnici chodívala babička s dědečkem po "střídě" (žebrotě). Oba postavy malé, věku kolem sedmdesáti roků i více. On slepý válečný invalida nosil flašinet a babička s velkým hrbem na zádech, kde nosila nůši, s bílou holí v ruce u každého domu poprosila, zda dědeček smí zahrát písničku a ona, chudák stará, se snažila zpívat. Někdo jim dal kousek chleba, někdo deset haléřů, někdo trochu polévky. Nejvíce jim chutnala rýže. My děti jsme jim prostě říkaly "dědeček a babička z rejže". Jednou zjara však přišla smutná zpráva - dědeček s babičkou prostě nepřišli, ačkoliv lidé věděli, kdy kterou vesnici v měsíci navštíví. Totiž zmrzli v jeskyňce kdesi pod "Žampachem" u Jílového, Lidé je našli již mrtvé a v rozkladu. Chudáci, ani hlavu v zimě neměli kam složit!

Uvádím zde ceny v Kostelci, za které se prodává či kupuje, ovšem kdo má peníze: jeden litr mléka 1,20 Kč, máslo jeden kilogram 26 Kč, tvaroh jeden kilogram 6 Kčs, vejce 0,80 Kč, sádlo vysoké jeden kilogram 18 Kč, kuřata jeden kus 9 Kč, kachna jeden kilogram 25 Kčs, husa jeden kilogram 45 Kčs, holub jeden kus 7 Kč, margarín jeden kilogram 13,40 Kč, lůj jeden kilogram 10 až 12 Kč. .

Jiné zprávy z těchto let najdete v obecní kronice.

10. února_ 1925 - schvaluje se a povoluje činnost hostinská na Kalifáči pro Marii Dudákovou, po své matce Kateřině Tesárkové. Ustavil se "Ústřední svaz domkářů a malorolníků v Kostelci". Předseda Dušek Fr. Členové Karel Palouček, Forejt Jar., Josef Tománek.

Rok 1924 - oznamuje se obecnímu úřadu, že chleba se zdražuje o 10 haléřů na jeden kilogram, nyní stojí 2,10 Kč. Do Kostelce se vrátil po dlouhé době Jan Kláopa - švec, který byl prohlášen za mrtvého. Byl však zajat a odvezen daleko na Sibiř.

Do starého dvora se přistěhovali Josef a Eva Pětníkoví, zemědělstí dělníci z Ouběnic. V obci je nezaměstnanost a bída. Léto je parné, suché. Zimy tuhé a hodně sněhu.

Rok 1927 - dne 20. března podali žádost Karel a Františka Burianovi o prodej obecní pískovny pro postavení budovy na pečení chleba. Pod lesem se u Hůrky hrálo - Lešetínský kovář. Při tomto divadle se poprvé představila kostelecká kapela bratrů Josefa a Antonína

Jankovcových. Dále se hráli pod Hůrkou Psohlavci. V tomto úspěšném divadle hrála celá vesnice. Jen jízda na koních čítala přes dvacet koní. Přišli se podívat lidé z celého okolí. Ba i počasí divadlu přálo. Za krásného slunného počasí se počalo hrát, ale když Kozina zvolal: "Do roka a do. dne se, Lomikare, sejdem, jako že je Bůh nade mnou", tu se nebe zatmělo a zaburácel hrom, oož lidé s povděkem přijali.

Rok 1921 - dne 16. června bylo znovu na pořadu jednání o zrušení osady Březka a připojení ku Kostelci. Opět zamítnuto pěti proti čtyřem hlasům s odůvodněním, že Březka mají 226 hektarů a Kostelec jen 124 hektarů.

U "Hůrky" se hrálo divadlo "Kráska ze Šumavy". V kraji řadí bída a hlad, na obecním úřadu se vydávají "žebračky" v ceně 5 Kč. Chudšasové zlostí utahují opasky a pánům prorokují: "Počkejte vy páni, však přijde jednou čas, že naše děti se vám pomstí za nás!" Toho roku urodilo se hodně bramborů.

Rok 1929 - lidé poukazují na špatné hospodaření na obecním úřadě. Při revizi zjištěn schodek 440 Kč.

Bude se opravovat obecní pastouška. Poukázána energetickému podniku záloha 750 Kč na zavedení elektrického proudu do obce kostelecké. Na Nové Hospodě, při zábavě, byl zabit Josef Jalovecký z místní obce.

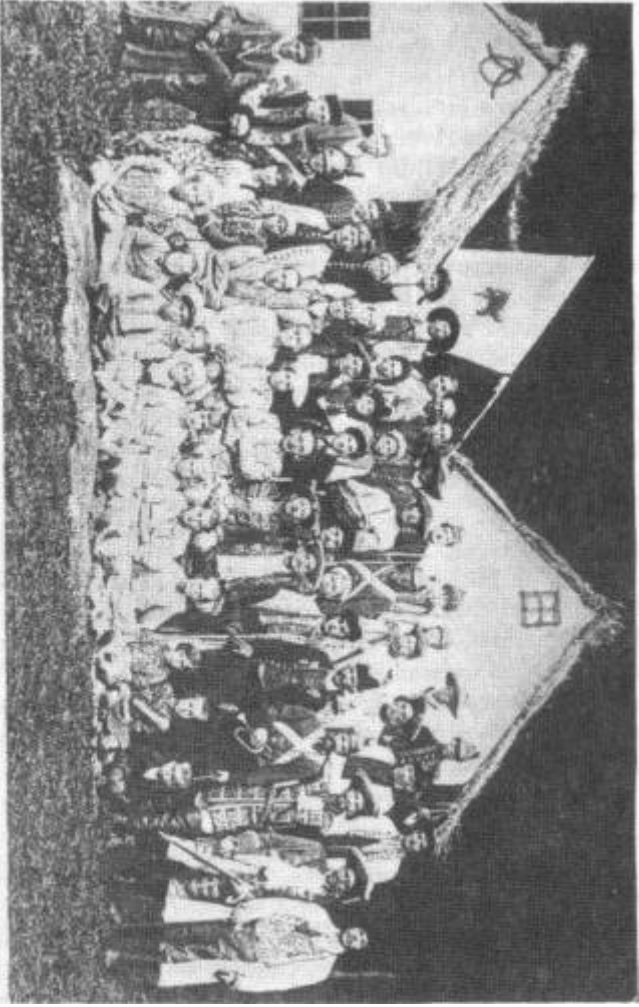
Rok 1930 - v hostinci u Budáků na Kalifáči se sehrálo divadlo "Chytrák krajánek" ve prospěch hasičů na zaplacení dluhu staré hasičské stříkačky. Pod Hůrkou sehrál spolek Tyl z Nové Hospody hru "Krajánku, vrať se". Po sloučení obou hasičských sborů konalo se v Kostelci cvičení okrsku a župy ve dvoře pana Frka.

Rok 1931 - na schůzi obecního zastupitelstva jednáno o poražení a prodeji tří starých topolů za cenu 400 Kč i s větvemi. Odhlasováno, že si je koupí zdejší občan, truhlář Frant. Řehák z Kalifáče, na prkna na výrobu rakví. Schváleno, aby si je porazil, což on učinil, ale bohužel má jen 350 Kč, doma ani korunu a čtyři hladové kry. Bída je prý taková, že i chudáci nemohou zemřít, protože by neměli pozůstalí na pohřeb. To se však některým konšelům nelibilo, proto stromy prodali jinému občanu. Pan Josef Frk to kritizoval jako komunistické manýry.

Rok 1932 - založen v Kostelci, po vzoru těptínských a želi-veckých sportovců, fotbalový klub. Sportovní sdružení v Kostelci u Křížků. Od roku 1933 podporován novými majiteli zdejšího dvora firmy Wolf a Schleim - Císař. Dokonce švagr pana Císaře, pan Seifert, byl funkcionářem a příznivcem, někdy i mecenášem našich sportovců. Pro památku uvádím jména hráčů: Dvořák Fr., Skružný Fr., Rálek Jas., Rálek Fr., Veselý Jar., Bašta Ant., Králík Jan, Chotětický Václ., Řehák Petr, Veselý Bohouš, Veselý Jan, Palouček Jos., Dušek Fr., Medřický Fr.

Tohoto roku přistálo na poli na Kozích hřbetech nouzově vojenské letadlo.

V Kostelci v obecním domku "pastoušce" bydleli nemajetní, chudí občané, Josef Tichý, dosud svobodný, šedesátiletý, který pro chudobu nemohl se ani oženit, a vojenský invalida Alois Tošner, kočí od volů ze starého dvora, od práce sedřený, se svojí staříčkou maminkou, chodící po žebrotě po okolních vesnicích.





Připisuji článek k památce na zemřelého pana faráře Čenského, z obecních záznamů.

Rok 1933 - při schůzi obecní rady se dostavila paní Hluchá z hospody v Židově, že si u ni v hospodě vzali dělníci každý jednoho buřta, jeden krajíček chleba a půl litru piva s poukazem, že to slíbil zaplatit starosta za to, že z obecního rybníčka zadarmo vyváží bahno, ale nezaplatil, lhal.

Rada byla též seznámena, že pan Jos. Frk, majitel zdejšího dvora, pro hospodářskou krizi byl nucen prodat svůj majetek firmě Wolf a Schleim - Císař za cenu 2 600 000 korun při váznoucím dluhu 1 600 000 korun a sám se stěhuje do Lešan.